

турцитѣ за тѣхъ. Поприцето му е било въ Мегленско и Воденско по планинитѣ и, до колкото може да се съобрази, е хайдутувалъ въ края на минжлия вѣкъ и въ началото на сегашния.

Расказватъ, че за да ограничи Л. К-то върлуване, Дестанъ бей, аенинъ въ Струмица, пратилъ въ Малешово да хванжтъ баща му, стария Корчо, и заповѣдалъ да го арестуватъ. Л. К. навлѣзълъ една нощъ съ юнацитѣ си въ Струмица, освободилъ баща си отъ затвора и, понеже го намѣрилъ боленъ, носилъ го нагрѣбѣ; въ сжщото врѣме той откаралъ съ себеси и Достанъ бей. Откакъ се нагостилъ съ другаретѣ си въ Достанъ беевия чифликъ на $\frac{1}{2}$ часъ разстояние отъ Струмица, Л. К. заплатилъ за всичко на бей, въпрѣки отказитѣ му да приеме плата. Слѣдъ това воеводата продължилъ: «Ние ти платихме,» рекълъ, «що сме ти зели, сега иде редъ да платишъ и ти що си зель отъ насъ, и като му направи една умѣрена смѣтка за всичко, що изялъ отъ сиромаситѣ, прѣсмѣтнжлъ му, че всичкия му имотъ да земе, пакъ ще остане длѣженъ и рекълъ: «Азъ на сиромаситѣ хакътъ не щж да зимамъ, нека се расправятъ съ рода ти за това, що си изялъ ти отъ тѣхъ, а пѣкъ азъ ще се расправжъ съ тебе за кръвта, що си пролѣлъ.» Направя му една смѣтка колко души е погубилъ и му казва: «Чюнкимъ човѣшки животъ цѣна нѣма, и съ пари се не купува, други колай нѣма да се расплатишъ освѣнъ да те насѣчемъ на толкова парчета, колкото души си погубилъ, и го посѣкли живъ на двѣстѣ парчета». Слѣдъ това Л. К. испратилъ ба-

ща си въ Малешевията (Малешеве), а той отишелъ пакъ по Мегленско и по Воденско.

Источникътъ на тия свѣдѣния за тоя защитникъ на раята сж П. Р. Славейковитѣ статии *Левентъ Корчо* въ *Периодическото Списание* (София, 1885, кн. XV) и *Вължски за нѣколко стари воеводи* въ министерския *Сборникъ*, кн. II.

Леверие (Урбенъ). Французски астрономъ, род. въ Сень-Ю (Маншъ), умр. въ Парижъ, 1811 — 1877. Училъ се въ париж. Политехническо училище, постжпилъ въ управлението на тютюна, нъ се прѣдалъ на научна работа; занимавалъ се особено съ дескриптивната геометрия и съ бесконечно малкия (infinitesimal) анализъ. Надаренъ съ голѣма сила да разсждава отвлѣчено, той се заловилъ да рѣшава най-високитѣ задачи въ теоретическата астрономия и обнародвалъ *Записки*, които почнжли да привличатъ вниманието на учения свѣтъ. Араго му внушилъ да опрѣдѣли орбитата на Меркурия; той сполучилъ. Теорията му (1844) за периодическата комета отъ 1770 и една записка върху кометата отъ 1843 му отворили вратата на академията на наукитѣ.

Като изучвалъ смжщенията въ движението на Уранъ, той позналъ, че сжществува една планета, още неизвѣстна, и ѝ опрѣдѣлилъ масата, орбитата и положението; слѣдствието на прѣсмѣтанията си съобщилъ на Академията на 1 (н. к.) юния 1846. На $\frac{11}{23}$ септ., единъ германски астрономъ, г-нъ Гале, открилъ тая планета въ оная частъ на небето, дѣто Л билъ показалъ мѣстото ѝ; ти е планетата *Нептунъ*. За това